

№ 116

МОНТОРІНГОВИЙ ВИЗНАЧЕННЯ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

# Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

СУБОТА,

26

ВЕРЕСНЯ

1981 РОКУ

№ 116



Ціна 2 коп.

**УЗЯВШИ** сьогоднішній номер «Молодого комуніст», ти, ровеснику, звичайно ж, звернеш увагу на цифру — «3000». Саме стільки разів виходила обласна молодіжка з початку свого заснування, з грудня 1939 року. Відтоді минуло не одне десятиліття, а вік газети залишається комсомольським. Секрет простий: вона пише про молодих і для молодих. На її сторінках завжди палає комсомольський вогник.

А тому сьогодні, в цей ювілейний день, хочеться поговорити про те, що нам треба зробити, аби вогник той горів ще яскравіше, освілював усі хороші справи юнаків і дівчат Кіровоградщини.

## ЖИ П'ЯТИРІЧЦІ: УДАРНИЙ ТРУД, ЗНАННЯ, ІНІЦІАТИВУ І ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ!

«Одинадцятій п'ятирічці — ударний труд, знання, ініціативу і творчість молодих!» — під таким девізом сьогодні працюють і вчаться шахтарі і машинобудівники, металурги і будівельники, студенти і учні. Це — не просто лозунг, а конкретна програма дій.

Нинішнього року «Молодий комуніст» став арбітром змагання комсомольсько-молодіжних ланок Добровеличківського району, котрі випрошують цукрові буряки індустріальним методом. Відтак у газеті з'явилася рубрика «Операція «Цукор», під якою публікуються матеріали, що розповідають про творчий пошук, ініціативу молодих буряководів.

Прикладів завзятої праці юнаків і дівчат області безліч. Про них розповідають наші читачі у листах, котрі надходять у редакцію, а газета знайомить з ними широку молодіжну аудиторію. Звичайно, у ваших колективах існують і свої проблеми. Пишіть нам про них частіше, діліться думками, пропонуйте. Разом шукатимемо правильні рішення, будемо радітись.

Ми, молоді, особливо допитливі, особливо зацікавлені в тому, щоб світ навколо нас був добрішим, щедрішим, духовно багатішим. Обласна молодіжна газета виносить на свої сторінки проблеми морально-етичні, чисто життєві. Згадайте матеріали, зміщені під рубриками «Грані моралі», «Клуб молоді сім'ї». Відгуків на них багато. Ож, вам не байдуже, який він, молодий наш сучасник. І спасибі вам за те, що допомагаєте молодіжці знаходити вірні шляхи збагачення цих тем.

Подвиг народний — завжди в серцях і пам'яті ріднянських людей. «Молодий комуніст» веде експедицію «Літопис Великої Вітчизняної», розповідаючи про героїзм наших батьків і дідаів. А чим живе нинішній допризовник, як він готується захищати Батьківщину? Відповідь за вами, наші читачі і автори.

Тисячі нинішніх єднають «Молодий комуніст» і молоді Кіровоградщини. В цей ювілейний день особливо твердо віряться, що з кожним роком вони міцнітимуть, що їх буде більше, що новий імпульс нашій співдружності дасть одинадцяті п'ятирічка, творцями якої є герої публікацій молодіжної газети.

### РИТМ П'ЯТИРІЧКИ ДОСТРОКОВО

На три з половиною місяці раніше справдилися із соціалістичними зобов'язаннями першого року одинадцяті п'ятиріччя плавильники комсомольсько-молодіжної бригади цеху № 8 заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР. Колектив, що його сьомий рік єдиное комуністичне керівництво Микола Петров, перейшов рубіж: наступного року першим із 16 КМК, які працюють на підприємстві. Бригада давно відома як дружний, стабільний колектив. Поруч із старшими, досвідченими робітниками (танками, як сам бригадир, грузкооператор Віктор Прокопчук, плавильник Олександр Олександрович, Михайло Пичко добре працюють і молодші — Станіслав Мазаренко, Петро Зозуля, Василь Тихорев.

І. БОГУШ.

### ПРИКЛАД З КОМБАЙНА НА КОМБАЙН

Володимир Крипак працює у колгоспі імені Толстого заступником бригадира тракторної бригади другого відділка. А в гарячу пору «міняє» професію — їде туди, де найбільш необхідні його знання і досвід. (Володимир кілька років поспіль викладає переможцем соціалістичного змагання серед механізаторів господарств). Цього літа В. Крипак зібрав комбайном хліб. А нині жовта буряки на КСР-3А. З першого дня буряководів імені Володимира уже вперевз понад 50 гектарів.

В. ТРОЯНСЬКИЙ. Вільшанський район.

### ЗМАГАННЯ ЗАВЗЯТІ

На вчорашній день паровозів на цукровий завод 2760 тонн буряків. Молоді шофери переконали норму у п'ятеро разів.

Комсомольсько-молодіжна бригада водіїв автотранспорту під керівництвом 100-літнього очолює Василь Юресько, так працює щодня. У бригаді десяти хлопців, вони вивозять буряки з ланки трьох колгоспів — імені Фрунзе, імені Кутузова та імені Карла Маркса.

Щириться серед шоферів індивідуальне змагання. Найкращі показники сьогодні у бригадира — він уже перевіз 903 тони буряків при плані 534, виробивши 20,8 тисяч тонн кілометрів.

І ще про один важливий показник у своїх зобов'язаннях дбають щодня водії Новоукраїни — про економію пального. За останню декаду вони зберегли 250 літрів бензину.

В. МІЗИН. Новоукраїнський район.

### ЗНАННЯ, ІНІЦІАТИВУ І ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ!



ЗАВТРА — ДЕНЬ МАШИНОБУДІВНИКА

## ...І НАЗВУТЬ ЇХНІ ІМЕНА

Перший рік п'ятиріччя тільки закінчується, а на трудових календарях багатьох КМК області уже давно починає другий рік. Молоді робітники, хлібороби, тваринники готують гідний дарунок до дня відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ. Сьогодні наша розповідь про передовиків КМК штампувальниць із заводу «Червона зірка».

ІЗ ЧАСУ створення цього комсомольсько-молодіжного колективу, який працює у загальнопромисловому цеху корпусу № 90, не минуло й півроку. А нині за підсумками соціалістичного змагання другого кварталу серед КМК промисловості Кіровоградщини він посів перше місце. Успіхи колективу закономірні, зважають у комітеті комсомолу заводу, в комсомольській організації цеху. Кандидатів у КМК підбирали скрупульозно, зазначали можливість кожного члена бригади, здібності, нахили, все те, що обов'язково впливає на мікроклімат у колективі. Основа для створення КМК став єдиний бригадний наряд. П'ятеро дівчат вирішили ділом переконати молоді цеху, що така організація праці найбільш ефективна. Колективна відповідальність за якість

продукції дисциплінує робітників, абсолюта за збільшення випуску виробів змушує кожного підвищувати свій фаховий рівень. І Галина Черномаз, Надія Марченко, Лідія Сифоренко, Ганна Стрижеус, бригадир Людмила Костецька довели це. Середній виробіток КМК за другий квартал становить 168 процентів, майже всю продукцію бригада здає з першого пред'явлення. Нині дівчата борються за право працювати з особистим клеймом. Єдиний бригадний наряд дає змогу чітко планувати роботу кожного члена КМК. Переваги такої організації праці ще і в тому, що бригада має широкий фронт робіт.

СРСР. З планом першого року бригада вже справилася, нині дівчата працюють у рахунок 1982 року. Завтра разом з усіма червонозорівцями аони зустрічатимуть своє професійне свято — День машинобудівника. І соромливо червонітимуть, коли з трибуни називатимуть їхні імена — імена передовиків підприємства. І кожна з них, певно, подумав, що нічого особливого вона не зробила, а лише сумлінно виконувала свої безпосередні обов'язки.

**О. ПІВНЕВА,** секретар комсомольської організації загальнопромислового цеху заводу «Червона зірка».

На фото: комсомольсько-молодіжна бригада Людмила КОСТЕЦЬКОЇ (перша справа), яка посіла перше місце серед КМК промислових підприємств Кіровоградщини.

Фото В. ГРИБА.

### НОВИНИ

Повідомляють кореспонденти «Молодого комуніст»



ЖИТТЯ СПІЛКИ

### Семинар

Учора в Новоукраїні завершила роботу триденний семінар перших секретарів міськомів і райкомів комсомолу області.

«Про завдання комітету комсомолу області на рідній зустрічі XIX з'їзду ВЛКСМ, XXIV з'їзду ЛКСМУ України» — доповіддю на таку тему, з якою виступив перший секретар обкому ЛКСМУ України Олександр Сірко, почалося навчання у Новоукраїні. Учасники семінару зустрілися з відповідальними працівниками обкому комсомолу, обмінялися досвідом мушкетерської роботи, віддали дані звітні матеріали до обласного та Новоукраїнського райкомів комсомолу. Протягом семінару детально розглядали практичні питання і проведення звітно-виборчих конференцій обкомів.

В. КОВАЛЕНКО.

### «ВЕРЕСНЕВІ САМОЦВІТИ»

### Свята чарівна хода

Скрізь куди прийшло салто «Вересневі самоцвіти», відбулися з ці дні торжества, концерти художньої самодіяльності, спектаклі.

У селищі Устинівці та селі Буховицькому свого району аматори есцени з Бобринського РБК поклали листаву «Пастка» за підписом С. Володарського. В селі Вересівці Бобринського району виступав драматичний колектив сільського Будинку культури з сусідньої Новоградщини. У селі Олександрівці та Злицині Маловисківського району побували з виставою «Відлетимо з вітрами» по п'єсі М. Зарудного артисти Черкаського музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка.

Поряд з цими зустрічами відбулися присвячені сторіччю театру ювілейні обласно-практичні конференції у Малій Вищі, державному педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна, в санаторії «Лісова пісня» і на хуторі Надія.

У них взяли участь доцент Київського інституту театрознавства імені І. К. Карпенка-Карого, кандидат мистецтвознавства Ю. М. Бобішко, кандидат філологічних наук, доцент Одеського державного університету П. Т. Маркушевський, завідувач кафедри української мови та літератури Кіровоградського педагогічного інституту А. П. Бойчук, науковий співробітник обласного краєзнавчого музею В. П. Ярош, драматург В. Г. Бойко, завідувач державного заповідника-музею «Хутір Надія» В. В. Тобілевич. Команда з цих зустрічей лишала багато незабутніх вражень і їх організаторам, і слухачам.

С. ПЕТРЕНКО.



НА ТИХ зборах він хотів закінчити свій виступ традиційним запевненням: «Вийдемо в поле у повній готовності». Але не сказав цього. То так: трактори і сівалки, борони, культиватори, інший інвентар полагодили першими в районі. І беснооранки немес. Зерно — першокласне. Відмінно попрацювала спеціальна ланка, що заготовляла і вивозила в степ добрива. Та це не все. Погляд Харкавого схрестився з поглядом бубялого сівача і орача А. В. Ульянова:

бравись, — мовив стурбовано. — А жаль. Може, ще попрацює, поки хлопці з курсів повернуться? Он Вітя Рибак уже не хоче шотфером, у комбайнери митить. Того й поїхав у Гайворон.

— Та я й сам так думаю... А роботи не цураюсь. Можу й помічником до комбайнера. Можу і слюсарем, коли треба виручити ремонтників.

І він знову прийшов у колектив, став наставником молодих. До Харкавого теж із своєю пропозицією:

нику вручали приз «Золотий колос» — зібрав же урожай на 270 гектарах. Звичайно, поки що не зрівнявся з таким жецем Віктором Рибак, але неодмінно і його треба відзначити. Бо вже вміє багато: слюсар справний, і жаткар беручий, і буряковий комбайнер поведе. Словом, механізатор широкого профілю. Проблема кадрів таки розв'язується: дві третини механізаторів бригади мають посвідчення першого і другого класу, освоїли суміжні професії. І серед них Вік-

буду того дня, коли мені вручали орден Леніна. І коли мене приймали в ряди партії комуністів...

Трохи подумавши, додав:

— Нині ми трохи не добрали урожай до двохсот пудів на гектарі, не вистачило лічених кілограмів пшениці та ячменю — не поміррили весна із зимою. А в минулій п'ятирічці ми більше п'ятдесят центнерів мали на круг. Розповідав я про наші секрети моїм болгарським друзям Василю Доневу, Живку Токанову, Гітру Колеву, коли поїхав до них на добруджанську землю. І їхня вдячність за нашу щедрість ошчасливила нас. Такого теж не забути.

Перехідний Червоний прапор міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград-Толбухін» п'ять разів вручали вільхівським хліборобам. Почесний голова клубу двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов сам вітав Анатолія Харкавого і відзначав:

— Господарство ви, як бували господарі.

— А ми і є бували, — без хвастощів відповів Харкавий. — Бо мали в кого вчитись — у Вас, у Віктора Степановича Андріяша. Андріяш он аж у Монголію їздив досвідом ділитися. А ми до нього — в бригаду. І так уже більше двадцяти років.

— Добре, дуже добре, коли людина бачить світ далеко за своїм полем, — потиснув руку Анатолію Олександр Васильович. — Багатієте і далі та з людьми діліться.

Харкавий знову поїхав у сільський господарстві і друзів...

ПОПРОСИЛИ його назвати ділові й особисті якості, котрі він особливо цінує в людях, з якими живе і працює.

Думав довго, згадував кожного свого односельця і відповів:

— Цілеспрямованість, творче ставлення до справи, любов до професії, діловитість, розсудливість, бережливість...

— А моральні якості?

— Щедрість, хлібосолюбство, порядність і чесність, почуття обов'язку і власної гідності, відвертість, самокритичність...

— Ідейно-політичні якості?

— Передусім — патріотизм. І комуністична переконаність. І робітнича гордість...

Ось яка життєва позиція в комуніста Анатолія Харкавого, який завжди брав приклад з комуністів.

Кли він навесні починає засів на живій ниві, згадує О. В. Гіталова. В дні великих свят він їде зі своїми друзями до пам'ятника Г. І. Рогозинському, розстріляному денікінцями, більшовикові, котрий встановлював радянську владу у Вільховому. Йде він у музей бойової слави, де зберігаються документи про уральського журналіста Г. Л. Занадворова, який счоловав патріотичну групу «Червона зірка», що діяла в селі в роки Великої Вітчизняної війни. Комуніста Занадворова закатували фашисти.

Так, він їде до них на розраду. З відкритим серцем. У світ добра і любові.

М. ШЕВЧУК.  
село Вільхове  
Ульяновського району.

ТВОЯ ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ

Утверджуватися в житті завжди допомагав Анатолію Харкавому приклад комуніста



ОДНОГО РАЗУ він прийшов у бібліотечку і сказав:

— Дайте мені тану книжку, щоб я прочитав її до останньої сторінки. Щоб захопитись їще раз перечитати.

Молоденька бібліотечкарна лукаво повила оренкитамі, відповіла: «Оце один написав у газеті: «Доярна перечитала нупу журналів, систематично користувалась зоотехнічною літературою, тому і стала маяном у своєму колгоспі». То, може, й тобі, Анатолію, щось таке підбрати? Дивись, і твоя бригада обсначе іншими».

Харкавий зрозумів дівчину: «Тем мені критичні Знає, що я ще мало знаю, мало вмію: два роки возив воду нсарям, у погоничах ходив, чотири — був причіплювачем, три — там собі — трактористом, а це раптом бригаду дурчили...»

Ні, він не такий собі: навпаки розберє і складе двигуна, віднаїде «іспру, що загубилася в просі», він уміє сіяти, орати, молотити. А це вже немало. Анатолій попросив:

— Можна, я сам собі щось підберу?..

Знайшов на стелажі невеличку книжечку, на обкладинці якої хтось олівцем написав: «Франсуа де Ларошфуко».

Читав роздуми французького письменника-мораліста, і йому раптом захотілося виписати деякі з них у свій зошит. От хоч так: «Той, хто думає, що може обійтись без інших, дуже псміляється; але той, хто думає, що інші можуть обійтись без нього, пощає: «Цікаве міркування».

Стривай, це він уже чув щось подібне. Так, так, це ж Олександр Васильович Гіталов звертався до двох тисяч молодих механізаторів республіки, котрі зібрався на свій зліт: «Допоможіть один одному, не приховуйте своїх реліквій, поділіться ними, хай вас об'єднає світ добра і любові».

А вранці Анатолій Харкавий взяв у руки свіжий номер обласної газети «Молодий комунар» і прочитав нарис про першу в області комсомольсько-молодіжну бригаду комуністичної праці, яка вирощує висоні врожай нурудузи в колгоспі «Росія» Новоукраїнського району. І очолює її учень Олександра Васильовича Віктор Андріяш.

Харкавий поставив собі за мету неодмінно побувати на ланах Гіталова і Андріяша — все роздивитись, послухати мудре слово бубялого хлібороба. Він їхав у Новоукраїну і Комишувате. Він послішав на обласний конкурс молодих орачів, де першу оцінку комсомольцям-механізаторам ставив Олександр Васильович...

То було 1961-го, двадцять літ тому...

— Ми вислухали агрономів, економістів, інженерів. А що Ви нам порадице, Анатолію Володимировичу?

Літній чоловік кашлянув у нулак і відповів коротко:

— Треба, щоб більше рук молодих було. Бо ніяка першокласна машинерія не виручить, якщо бракуватиме вмілих і завзятих механізаторів.

— Як же зробити, щоб вони прийшли до нас?

— Навчіть їх по-справжньому землю любити, і хлопці самі попросяться в бригаду.

Харкавий не вміє читати лекцій. І, як сам каже, його бесіди з випускниками школи теж не дуже переконливі. Він сам ще вчиться в Ульянович, Олійників, Ковбелів. І ніколи не ссориться перепитати кілька разів, порадитись, коли і що сіяти, на якому полі починати укіє.

От і того разу, після зборів, посприхав залізшитись на кілька хвилин Анатолія Володимировича.

— Ви вже на пенсію зі-

— Як повернуться хлопці з курсів, то ви їм новенькі машини доручите. Звичайно, коли старенького тракторця сам «оживить» котрийсь із них, то геть чисто гізнає кожен вузлик, кожну гайку. Але довірте. Щоб знали: на них надіються.

Допізна який тривала розмова про високу культуру землеробства. Це вже в постійно діючій школі хліборобської майстерності, котра створена в бригаді. Після лекції агронома Харкавий все ж до А. В. Ульянова знову за порадою:

— Як Ви думаете, де можна взяти ще хоч один клін доброї земельки?

— Широкі дороги, у нас попід лісосмугами, між плочами. Є пугири. Яри теж можна розрівняти. Але долини не чіпайте. Ну, посадите там гектар-два капусту чи помідорів. Добре це. Однак річка стане вузькою, замулюється...

КРАЩОМУ комбайнерові Івану Петровичу Олій-

тор Рибак. Тож варто перед усіма хліборобами тепле слово сказати про нього, написати лист-подяку його сім'ї. І Харкавий не забуває про це. Ще й у районну газету послав замітку про хлопця. Не називав різних цифр, а писав передусім про головне — про світ добра і любові, який звеличує хлібороба.

Почались живна на бурякових плантаціях. Тут одразу вийшли вперед комсомольсько-молодіжні ланки Миколи Бершадського та Анатолія Пустовіта. І Харкавий телефонував у райком комсомолу:

— Бершадського ви відзначали, коли він сіяв, а тепер пішов на рекорд Пустовіт — за дві зміни тризміну виконав. Приїжджайте!..

КОРЕСПОНДЕНТ брав у нього інтерв'ю:

— Згадайте пам'ятний день у своєму житті.

— Є у мене орден Трудового Червоного прапора, Знак пошени. Ніколи не за-

У ЦЕН комсомольсько-молодіжний колектив людей підбирали надійних, таких, які могли б не тільки дати план, а й покласти за собою молодь, показати їй переваги КМК. Разом з тим комітет комсомолу не збирався створювати йому «тепличних умов». Правда, на перших порах КМК плану не давав, та вже через кілька місяців членів комсомольсько-молодіжних ставили в приклад іншим. По півтори норми стали видавати хлопці за зміну.

НЕДАВНО колектив шахти «Світлопільська» виробничого об'єднання «Олександрівський» відзначив своє десятиріччя. Стаж для такого підприємства невеликий, але за цей час воно досягло таких результатів, що стоїть призначити за досвідом. Молодь на шахті становить четверту частину всього колективу. Двісті сімдесят шість комсомольців об'єднанні в 15 комсомольських організацій з правами первинних, 13 комсомольських груп, 15 комсомольсько-молодіжних колективів з 34 КМК, які є у виробничому об'єднанні, — на шахті «Світлопільська». Перший КМК тут був створений 1976 року, коли секретарем комітету комсомолу став Володимир Григораш.

РОБОТА «НА-ГОРА»

КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ: СТИЛЬ РОБОТИ

Закінчується перший рік одинадцятиріччя. Для комсомольців шахти «Світлопільська» він став роком змушнення, для комітету комсомолу — роком пошуків і сміливих експериментів.



Про досвід тоді говорити ще не доводилося, але він уже був і комітет комсомолу використав його при створенні комсомольсько-молодіжної бригади прохідників гірничо-капітальних робіт шахти. Очолив бригаду почесний шахтар Віктор Архипович Прохоренко, грункомсоргом обрала Олександра Касаткіна. Це був експеримент, тому що бригаду вирішили створити не з досвідчених гірників, а з молодих робітників, які тільки закінчили курси прохідників при учбовому комбінаті. Комітет ставив перед собою дві мети: простежити, як швидко новачки освоються з роботою, подруге — чи варто саме з них організувати нові КМК. І що ж? За короткий час молоді прохідники вийшли вперед не тільки по шахті, а й по об'єднанню. За підсумками четьорого кварталу минулого року вони посіли третє місце серед КМК гірників кватрталу, а за перший квартал нинішнього — перше. Перехідний Червоний прапор ЦК ЛКСМУ і Міністерства вугільної промисловості України — гідна відзнака роботи молодих робітників. Експеримент удался. Стало ясно, що коли новачків очолює досвідчений наставник, час адаптації значно скорочується, колектив швидше освоюється з роботою, стає монолітним.

У ЧЛЕНІВ комсомольсько-молодіжних колективів вже стало традицією підтримувати всі ініціативи, добрі починання молодих гірників республіки. П'ять КМК шахти першими підтримали закли донеччан провести у серпні місячник найвищої продуктивності праці. За підсумками соціалістичного змагання три КМК шахти «Світлопільська» носіям призові місця по об'єднанню, вони видали на-гора до чотирьох тисяч тонн понадпланового вугілля.

Перед комітетом комсомолу постолю й інше завдання: підготовка майбутніх кадрів. Почали із шкільних зв'язків зі школою № 5, де молоді гірники стали постійними гостями. За кожним класом закріпили окрему виробничу дільницю. Про те, що зв'язки ці не формальні, можна судити хоча б по тому, що нині на шахті трудиться не один випускник десятирічки. Двічі на рік у Будинку культури гірників відбувається уроки чиста посвита новачків у шахтарі, ветерани вироб-

ництва передають трудову естафету в молоді руки. А на одному з засідань комітету комсомолу було вирішено створити чотири КМК вихователів дитячого садка «Світлопільський». В КМК 28 дітей, які так поставили свою роботу, що нині дитсадок займає перше місце серед дошкільних закладів міста. І то дуже добре, бо продуктивність праці шахтарів значною мірою залежить і від того, як влаштовані їхні діти. Почин вартий уваги, прикро тільки, що міськомком комсомолу досі не зміг використати його у своїй роботі. На мою думку, він цінний не тільки для Олександрівського району, а й для області.

НИНІ ОСОБЛИВА увага комітету комсомолу спрямована на економію енергоресурсів, матеріалів. Начальник «Комсомольського прожектора» Сергій Пилишенко, як правило, запрошує у рейд народних контролерів. Збереження техніки, лісоматеріалів, витрата електроенергії — все це в сфері уваги прожектористів. У діяльності «КП» не було ще такого випадку, щоб виявлені недоліки не були усувані. Траплялося, що за годину сигналом «КП» скликалось засідання парткому. Прийняті там рішення допомагали позбутися прорахунків у роботі. Все це стало запорукою того, що за перший квартал колектив шахти посів третє місце серед підприємств вугільної промисловості СРСР.

— Все зроблене, — розповідає Володимир Григораш, — передусім заслуга членів комітету. Всього нас 13 чоловік і рідко хто не вносить на засідання комітету якісь пропозиції. Особливо прискіпливо ми обговорюємо кандидатів у групкомсори КМК. Нині 8 із них комуністи і кандидати в члени КПРС.

В. КУЧЕРЯВИЙ.



# «Автобус за призначенням»

ПРОПОЗИЦІЯ



18 серпня цього року у нашій газеті було опубліковано матеріал «Автобус за призначенням», у якому пропонувалося залучити службові автобуси підприємств Кіровограда до перевезення пасажирів, розкривався досвід цілиноградців по впорядкуванню руху пасажирського транспорту.

У редакцію надходять листи читачів з цього приводу. Сьогодні ми публікуємо деякі з них.

## КАТЕГОРИЧНО

### «Запорізький варіант»

Проблема, порушена у матеріалі «Автобус за призначенням», звичайно ж, дуже актуальна для Кіровограда. Про неї багато пишуть і говорять, але, як бачимо, «віз і нині там». Тому, вважаю, дуже правильно була пропозиція

читача «Молодого комунара» В. Лаврова про підтримку ініціативи цілиноградців — використовувати службові автобуси для перевезення пасажирів. Але й цілиноградці, виявляється, вже не одині у вирішенні даної проблеми. Ще кілька років тому я мешкав у місті Запоріжжі і на власні очі бачив такий експеримент у дії. Прекрасний варіант! Ось один з його епізодів. У густонаселеному мікрорайоні міста є автопарк, скільки вранці службові автобуси роз'їжджаються у напрямку центральної вулиці.

В обов'язковому (!) порядку вони зупиняються на певних пасажирських зупинках. (Система оплати проїзду, до речі, звичайна — талонна). Увечері ці ж автобуси, повертаючись на стоянку, везуть пасажирів додому.

До речі, рух службових автобусів постійно контролюється працівниками ДАІ, котрі ні в якому разі не пропускатимуть такі автобуси порожніми. І правильно!

**В. КОВАЛЕНКО,**  
лікар.

м. Кіровоград.

### Взаємна зацікавленість

А ЕКОНОМІЯ?

### Впорядкувати оплату

Я добираюся на роботу автобусом № 5. Чекати його доводиться іноді півгодини, а то й більше. І прикро спостерігати за напівпорожніми службовими автобусами, які часто курсують мимо зупинки. Даремно витрачається бензин, відомий транспорт економиться не на повну потужність. На мою думку, час серйозно взятися за цю справу. В цьому зацікавлені передусім пасажирів, очевидна вигода і для підприємств. По-моєму, ініціативу повинне проявити в першу чергу АТП 10021, яке на сьогодні не справляється з перевезенням пасажирів.

Уже не вперше мені доводиться добиратися додому службовими автобусами. Як правило, міський транспорт третього маршруту ходить з переболями, запізніється, і на зупинці біля бібліотеки імені Гайдара збирається чимало людей, особливо після роботи. Часто тут зупиняються службові автобуси, які йдуть за цим маршрутом. Вони завжди забирають пасажирів. Якби впорядкувати оплату за проїзд у відомчих автобусах, то можна вважати, що проблема залучення їх для перевезення пасажирів на згаданому маршруті майже вирішена.

**О. ДАНИЛЕНКО,**  
робітник.

м. Кіровоград.

**А. ЦВЯХ,**



▲ У якому порядку зараховується в трудовий стаж служба у Збройних Силах СРСР? — запитує М. ЯНЮК з Онуфріївського району.

Час служби у Збройних Силах СРСР зараховується до загального трудового стажу. До безперервного трудового стажу цей час включиться при умові, що період між днем звільнення від служби і днем початку роботи чи навчання не перевершить трьох місяців. Період військової служби зараховується до загального трудового стажу і тим, хто до призову не працював.

▲ Кому адміністрація повинна надати відпустку у літній час? — запитує Л. ГРИГОРЕНКО з Кіровограда.

Відпустки надаються, як правило, у літній час таким категоріям працівників: робітникам і службовцям, котрим ще не виповнилося 18 років (за бажанням цих працівників відпустка може бути надана їм і в будь-яку іншу пору року); вчителям шкіл і викладачам вузів та середніх спеціальних навчальних закладів; тим, хто навчається без відриву від виробництва у загальноосвітніх школах.

▲ Чи включається час, протягом якого людина перебувала на лікарняному, в іспитовий строк під час оформлення на роботу? — запитує Лариса КУРІНА з Гайворонського району.

Іспитовий строк при оформленні на роботу встановлюється для того, щоб перевірити, чи відповідає робітник або службовець роботі, яку йому доручають. Тому важливо, аби протягом усього іспитового строку людина була на роботі. У зв'язку з цим в іспитовий строк не зараховується час тимчасової непрацездатності та інші періоди, коли працівник був відсутнім з поважних причин.

Один справляється сам, другий звертається за допомогою. Нарешті, у трясині незнання з'являється твердий острівцець. Можна йти далі.

І виховання Олена Євгенівна Колесник пояснює з точки зору фізики. Особистість — як магнітне поле: вона може відштовхувати і притягувати. Треба лише потрапити у сферу притягання.

Під час відпустки зустріла свою однокласницю. «Нарешті вирвалася з провинції» — хвалиться та. А для Олени Колесник провинція — поняття не стільки географічне, скільки психологічне, моральне. Адже немає транспорту, на якому можна було б утекти з провинції духовної.

І вона йде до своїх шестикласників. Щоб з дня на день доводити просту і таку складну математику. Математику педагогіки, де один має бути більше тридцять.

**Л. ІВАНІЧ,**  
Мелозівський район.

# Листи, листи...

З ПОЧАТКУ РОКУ РЕДАКЦІЯ ОДЕРЖАЛА 5107 ЛИСТІВ

▲ Чому 1 більше 30? ▲ Називасмо варіант вирішення проблеми. ▲ Повідомляє редакційна пошта.

ОЛЕКСАНДР САВИЦЬКИЙ — ШОФЕР — ЛЮДИНА, ЯКА ДУЖЕ ЛЮБИТЬ СВОЮ ПРОФЕСІЮ.

Фото В. ВЕРЕТЕННИКОВА.



## ЗАКОН ПОКЛОНУ

Вересневі дні. З оберемками квітів поспішають школярі. А через кілька хвилин радості як не було: по школі стебла, листки, на підвіконні — залишені букети. Такі беззахисні перед випадковою людською забудуватістю, байдужістю, допитливістю (нехай з найблагороднішою метою).

А скільки трапляється: жорстокі руки, які наче живуть окремо від розуму реють гілочку чи квітку лише для того, аби піднести поближче до обличчя, пошохати її, зрошену россою, яка плаче соком.

Тому я пропоную закон «поклоню». Закон цей простий. Хочеш роздпатися — нахилися до землі (не зривай!), полюбуйся. І кожен, хто йтиме за тобою, зможе нахилитися і поклонитися... землі і квітці.

Ось так ми вирішили б одну з найскладніших для нашого міста, області, країни проблем — бути чи не бути цій квітці, рослині у майбутньому.

**І. КУЗНЕЦОВА.**

Нехай той, кого називають молодим спеціалістом, не забуває благородного максималізму молодого Маркса: «Якщо ми вибрали професію, в рамках якої ми найбільше можемо трудитися для людства, то ми не зігнемось під її тягарем».

Три післявузівські роки. Не секрет, що іноді благополучно відслуживши цей строк, молодий спеціаліст покидає село, яке так і не стало для нього близьким. Покидає своє перше в житті робоче місце, яке не спало його долею.

А Олена Колесник, випускниця фізико-математичного, заходить у райвно і вимагає: — Направете у найглухіше село.

Факт не такий уже й ординарний. Принаймні, заїждуюча Маловисківським райвно подібних не пригадує. Запропонувала Якимівку.

Ваганы не було. Що працюватиме на селі вирішила десь на третьому курсі.

## Поле притягання

МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТ НА СЕЛІ

Можливо, ще під час практики, коли один з хлопчиків, Андрій, здається, звали: — Олено Євгенівно, відпустіть додому. Я вам дуже гарний малюнок намалюю.

— Ні, ти краще фізикою займись.

— Дома?

— На уроці і дома.

Андрій, здавалось, зовнішній А на обкладинці зошита з'являвся новий малюнок. І в портфелі замість підручників — вирізки із «Крокодила», малюнки, фотографії. Всі сатиричного, гротескного характеру. «А, можливо, це законормірність? — подумала тоді.

— Мені треба, щоб кожен (кожен!) мислив, і все, про що говорити, умів довести, коли хочете, матема-

тично, точніше, з математичною точністю, чітко, зрозуміло!

— Чи не набридає монотонності? Адже уроки, скільки, у двох паралельних класах «дублюються».

— Мені треба, щоб кожен (кожен!) мислив, і все, про що говорити, умів довести, коли хочете, матема-



тично, точніше, з математичною точністю, чітко, зрозуміло!

— Чи не набридає монотонності? Адже уроки, скільки, у двох паралельних класах «дублюються».

— Олена Євгенівна усміхається. Яка там монотонність... Кожен учень — задача. Доки розв'яжеш...

— Ось одна восьмикласниця. Мати каже, день і ніч над фізикою сидить. А на уроці електрику: «Не вчили».

— А ось ще. Хлопець мало не кричить:

— Не можу я примусити себе вчити цю фізику. Задачі, задачі, задачі...

— Ну, який же ти мужична? Думаєш, це найважчі у житті задачі? Будуть складніші, хто їх за тебе розв'язуватиме? Сиди і думай.



## КОНКУРСИ

### Звітують аматори

У Маловисківському Будинку культури закінчився огляд-конкурс колективів художньої самодіяльності. У заключному концерті взяли участь чотири колективи. Багато звучало того вечора дум, пісень, віршів — журливо-задушевних і вродливо-піднесених, у яких славиться нова комуністична доба. Особливо сподобались глядачам сольні номери у виконанні А. Пихтіної та А. Іванова. Переможцями стали учасники художньої самодіяльності Маловисківського Будинку культури. Друге і третє місце зайняли аматори Хмельницького та Краснопільського сільських будинків культури.

Зростає кількість учасників конкурсу, а головне, підвищується рівень виконавської майстерності, — відзначило журі.

**І. ШУГАЙ.**

## ПРАВОНАВІДНО

### «Зразковому порядку — комсомольську турботу»

Під таким девізом пройшли збори комсомольської організації Новоукраїнського районного відділу внутрішніх справ.

Збори констатували — успіхи значні, кількість правопорушень серед молоді порівняно з минулим роком зменшилася удвоє. Було відзначено також роботу інспектора Інспекції у справах неповнолітніх Олександра Івашенка. А ще на зборах вирішили викликати на соціалістичне змагання охоронців порядку Гайворонського районного відділу внутрішніх справ, щоб разом боротися за зміцнення високих моральних норм наших громадян.

**М. МАРАР.**





До року нового — три місяці. І в редакції «Молодого комунара» робиться ескіз газети-82. За традицією ми просимо вас, шановні читачі, доповнити, збагатити цей ескіз. Такий своєрідний читачський референдум допоможе виявити смаки нашої аудиторії, відкрити нові теми і рубрики в газеті, що відповідають сучасним вимогам.

Задалегідь зауважимо: коли обсяг цієї анкети не задовольняє вас, якщо вам хочеться дати більш поширену відповідь, можете відповідати у формі звичайного листа.

1. Які вимоги ви ставите до молодіжної преси? Назвіть теми, без яких, на вашу думку, газета існувати не може

2. Чи відповідає «Молодий комунар» вашим вимогам?

3. Що вам подобається у нашій газеті?

4. Що не подобається?

5. Які важливі теми, на ваш погляд, лишалися поза увагою газети?

6. Запропонуйте тему газетного виступу, назвіть її адресу

7. Які рубрики, на вашу думку, варто скасувати і які нові треба відкрити?

8. Яке запитання ми забули задати? Задайте його самі і напишіть відповідь на нього

9. З якого часу ви передплатите «Молодий комунар»? Чи ради-те друзям передплатити його на наступний рік?

10. Ваші прізвище, ім'я, по батькові?

Скільки вам років? Де працюєте, навчаєтеся?

(якщо у вас є причина не називати себе, ми не наполягаємо).

НАПЕРЕД — СПАСИБИ ЗА ПОРАДИ І ЗАУВАЖЕННЯ.

ВАШІ ПРОПОЗИЦІЇ БУДУТЬ ОБОВ'ЯЗКОВО ВРАХОВАНІ ПРИ ПЛАНУВАННІ ГАЗЕТИ-82.

# ПРИХОДЬ У ПОЛЕ, РАНОК МОЛОДИЙ!

ІІ ОЕТИЧНИЙ світ Леоніда Дмитришина на диво різноманітний. Його ліричному геросві близькі й доступні радощі і турботи людей, що живуть порад. Переміни, що відбуваються на селі в період комуністичного творення, висона одухотвореність хліборобської праці, обов'язок інтернаціоналіста, спогади про щасливе дитинство — все це, пропущене крізь призму ліричного сприйняття поета, знаходить своє відображення у його творах. Для творчості Леоніда Дмитришина характерні глибокий ліризм, образність, відповідність форми і змісту віршів. Зустрічаються в нього і вади — багатослів'я, прохідні рядки, стилістична неаправність. Все це — звичайні «хвороби росту».

Леонід ДМИТРИШИН



Конкурс «Молодість землі»

Не модні зараз коні й на селі,  
Все більше — «Ладии», «Москвичі»  
та «Волги»...  
А дід Степан не знає як довго  
Ховає молодість в старім сідлі.

Ярим сонцем цвіте в царині.  
Далина, дивина, глибина  
І невтомного жайвора спів.  
Хліборобських душ вишина —  
Синій край дозрівання хлібів.

Далина, дивина, глибина  
Переловнюють душу мені.  
Дозрівання. Його таїна

## Біль 11-го вересня

Над Сантьяго захмарене небо.  
А життя тут — жакхливий сон...

Пада тінь на палац Ла-Монеда  
Осоружним павучим хрестом.  
Це — мій біль, не нічні примари,  
Це — століття пекучий біль.  
Смерть Неруди і муки Хари  
Пропікають людську суціль.  
Ми стаємо під клич «Венсеремос!»,  
Ми їм кажемо: «Но пасаран!».  
І гітари до рук беремо,  
І з піснями вперед ідемо,  
В заєтра Чілі — біль від ран!

Ягнятко мого дитинства  
Отам, біла ступа бігало.  
Забігло собі на небо  
І стало хмаркою білою...

Якби я був світлим променем,  
Я б пестив ваше чоло,  
В очах засинав би спомином  
Про те, чого не було.  
Якби мені хоч росиною  
Упасти до ваших ніг —  
Іскристою і красивою...  
Якби ж то, якби я мів...

Надгоризонта у хмарках перистих,  
А купол неба юно голубий...  
Немає з криниці старих —  
глибоких, чистих —  
Гриходить в поле ранок молодий.

### ХАРАКТЕР

## ВСЕ, ЩО ЗНАЙДЕНО, ВІДДАНО ЛЮДЯМ



значальна риса характеру цієї людини. І вона у ній, я б сказав, трієдина. В основі — три галузі людської діяльності, які він сам щойно назвав — історія, природа, культура. Він тонкий знаєць пейзажного живопису. Може годинами розповідати про історію створення тієї чи іншої картини, знає безліч цікавих історій з життя художників...

Окрім усього іншого, Михайло Михайлович ще й винахідник. Має два авторських свідоцтва. Його останнє захоплення — наука біоніка, яка займається моделюванням біологічних процесів для вирішення складних інженерних завдань.

У природі така безліч загадок! — говорив мені М. М. Ножнов. — Мало цілого життя, щоб узнати хоча б соту часточку всього, що приховано у її тайниках. Але я вірю, що мою справу продовжить син.

Вся Ножнова уже зараз батькові за доброго помічника. Влітку вони разом мандрують лісами і степами. Цього літа обох прийняли до Всеросійського товариства охорони природи.

У його робочому кабінеті поряд з виробничим графіком — вислів К. Г. Паустовського: «Всякий рух дає подолання». А подолання, додамо, дає рух — до мети, до свого ідеалу.

Можливо, саме в цю хвилину, коли ви читаете нашу розповідь, відчиняться двері редакції і до нас прийде Михайло Михайлович Ножнов, — як завжди, підтягнутий, зібраний. Він щойно повернувся з чергової експедиції. Позаду труднощі походу, втомата, несподівані відкриття. Є цікавий матеріал! І він приніс його, щоб віддати людям.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.



## НАПЕРЕДОДНІ

Коллективи фізкультури підприємств, колгоспів, навчальних закладів, шкіл діяльно готуються до Тижня фізкультури і спорту на Україні, що триватиме з 1 по 7 жовтня. Проводяться останні тренування учасників майбутніх змагань, репетиції спортивних свят і вечорів тощо.

Таким святом для студентів Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування став легкоатлетичний крос, у якому взяло участь понад 600 юнаків і дівчат. Стартували і фінішували кросмени на майданчику, де будуватиметься інститутський стадіон.

Дівчата долали три тисячі метрів. Найвищою на цій дистанції була студентка першого курсу механіко-металургійного факультету кандидат у майстри спорту Лариса Волошина. Серед юнаків, що змагалися на дистанції щість тисяч метрів, найкращий результат показав студент першого курсу ремонтно-технологічного факультету Юрій Олійник.

Крос був останньою репетицією перед масовим легкоатлетичним пробігом вулицями обласного центру, що відбудеться 4 жовтня.

М. ВІВІЧ.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.



НАША АДРЕСА:  
316030, МСП  
м. Кіровоград,  
вул. Луначарського, 36.



ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу номсомольського життя — 2-45-57; відділу пропаганди — 2-45-38; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; нореєкторської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.